

А і з а н а

КАМУНІКАТ.ORG

* * *

У моры шэрасьці і чужыны
Ўспамажэньне дае
Толькі Айчына,
Сьветлы вобраз яе ў душы
І найвялікшы Бог.

2002 г. (З цыклу „Чужына”)

Найдаражэйшая Айчына

Атрымаў вестку зь мясьцін юнацтва, што ўсё марнуецца ды пусьцее, што вымерлі землякі ці зьехалі прэч. Што ў мястэчку чужыя людзі, норавы і гаворка. Што разбураюцца ходнікі, брук, масты і дамы. Што зсечаны сад... І нічога няма сьвятога. І тады я напісаў:

Як быццам замянілі кроў.
Як быццам сон кашмарны:
Бацькаўшчына – якой няма.

Найлюбейшая Радзіма,
Мы вернем Цябе!
Мы адродзім Цябе зноў.
Мы адбудуем Цябе навечна!

2002 г.

Гэтыя

Калі я казаў пра нішчэньне Айчыны,
Вочы іх былі спакойныя,
Нібы гладзь вады.

2004 г.

Краіна

О, багаслаўленая краіна,
Дзе ўсьміхаюцца людзі адзін аднаму,
Дзе на роднай мове вучацца дзеці,
Дзе шануюць сваіх,
Дзе ня чуецца брыдкіх слоў,
Дзе паважаюць бліжніх плён,
Дзе праца ў радасьці ідзе
І чыстае юнацтва,
І чыстая вада,
І шчасьце вечнае
Пад родным небам...
О, краіна ў маёй галаве!
Як жа непадобная ты
На ўсё, што цяпер.

2003 г.

Далёкі вецер

Калі ехаў зь Лентварова,
Дыхнуў мне вецер з палёў,
Недзе адтуль, з-пад Дзявенішак,
Дзе ніколі не было мяжы,
Дзе ўецца дарога ў Суботнікі
І выплывае Гаўя,
Дзе мілага дзяцінства звон.

2001 г., Вільня

Рай

У сьведамасьці жывуць
Бацькаўшчына і Рай.
Рай – гэта пачатак жыцьця над Гаўёй,
І квітнеючы луг,
І аблокі,
Белыя, нібы з-пад млына шум,
І цьвітучая бульба –
Бяскрайні абсяг –
І перазвон касьцельны.

2003 г. (З цыклу „Перазвон”)

Мая адзіная

І толькі ты адна,
І толькі ты адна,
Мая любімая.
Мне ветрам шалясьціць
Твая аселіца.
Імчыцца грузавік –
І асядае пыл клубочкамі.
Пакрый мяне, здарожнага
(Пясочак на зубях)
Айчыны пыл,
Як золата...
Далёкі перазвон.

2003 г. (З цыклу „Перазвон”)

Некалі на Радзіме

Калі я ўбачыў зноў
Гэты кветкавы луг
   між сасновых бароў,
Мне хацелася ў ім
   растварыцца
Пад аблокамі,
Што плылі
   з-за далёкіх дрэў.

2001 г.

У думках далёка

*Неяк вечарам, пераглядаючы газеты, я
прачытаў шкадаваньні ворагаў, што мяне не
забілі. Мая адсутнасць развязаła ім языкі.
Але ёсць зьявы, важнейшыя за маё жыццё.
Дарагая мая Айчына, вечная мая, адзіная.
Гэтак думаючы, я напісаў:*

Іхняя нянавісьць засталася зь імі.
Мая любоў – са мной.
Але калі ў сэрцы любоў,
Гора Айчыны палоніць душу
І, як змора,
   даганяе мяне
   туга.

2002 г., Варшава

Матруна

Перад домам усьцяж
Матруна па каменнях
   бульбоча ў Гаўю.

Я і цяпер
   кожны каменьчык на дне
   помню.

2001 г., Варшава

Замак

Над ручаінай сосны
   і старыя вольхі.
А за імі Мірскі замак
   над вадой відаць.
Як шмат гаворыць для Беларусі
   ягоны від.

2002 г.

У Залесьсі

Калі я разгроб сыпучы сьнег
Паказаўся камень:

„Ценям Касьцюшкі”.

Даўно гэта было.

Дэдыкацыя Зелімухану Яндарбіеву

Прекрасное время придёт,
Над Чеченией – флаги свободы.
Вот они!

Потоком плывут из далёких гор.

Вот они!

Зелёные долины

белых-красно-белых роз.

Этот путь на знамёнах,

Как пламя,

В сердцах

Негасимо

для нас

горит.

Жыцьцё

Чачэнскім змагарам за Радзіму

2003 г.

Найлепшае ёсьць жыцьцё.

Але толькі чалавек

Мае скарб, даражэйшы за жыцьцё,

Калі думае пра несмяротнасьць.

Наймільшае ёсьць жыцьцё.

Але толькі чалавек

Здольны памерці за Бацькаўшчыну,

Нават ня ведаючы пра вечнасьць.

Найвышэйшае ёсьць жыцьцё.

Але толькі чалавек

Можа ахвяравацца жыцьцём

Для любові.

2003 г.

На сьмерць Зелімухана Яндарбіева

Бацян адляцеў
На далёкі Каўказ,
Не дачакацца яму вяртаньня.
І ўсё ж:
Ня будзем плакаць над магілай.
Ня мусіць бачыць нашых сьлёз
Маскаль у рабстве спавіваны.
Ня будзем плакаць над магілай,
Салдат ня вечны на вайне.
Ацэняць толькі перамогу
І сьветлы дзень,
І вольны край.
Хай злая распач нас міне.
І ўсё ж:
Як цяжка ведаць, калі гіне
Паэт чачэнскі на вайне.
Ня будзем плакаць над магілай.
Як Бог магутны – дух жыве.
І ўстане зорны час над намі –
Свабода ў нашай старане.

15 лютага 2004 г., Варшава

29. Летняе поле пад Асаўцом. 2000 г.

Наша зямля

Няма мора.
Але ёсць прасторы
Бяскрайніх жытнёвых хваль
І хвалістыя пагоркі,
І людзі добрыя, як прырода.

2002 г

* * *

Скрозь цвет вішнёвы
Касьцельны мур і вежы відаць.
Айчына.

* * *

За Айчыну
Ня будзе змагацца той,
Хто баіцца вайны.

2002 г.

Сьветлая ноч на Радзіме

Бор за Гаўёй.
Асеньні Месяц над лясамі.
І ветру шум.
І мой парог.
І вечнае маё.

2003 г.

Песьня

О, зялёнае жыта пад ветрам!
О, мора жытнёвых хваль!
Лунай над палямі песьня мая.

Цёплыня на Радзіме

Летні прыщмак на Пцічы
Цёплы, як паранае малако.
Яршовую юшку вару.